

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3 מאי 2012

ת"פ 410-02-11 מדינת ישראל נ' פסיפיקה אחזקות
בעמ ואח'בפני **כב' השופט חאלד כבוב**בעניין: **מדינת ישראל**

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד טבנקין; עו"ד יעל ענתות

נגד

1. פסיפיקה אחזקות בע"מ

2. שלמה וולד

3. משה וויג

4. **יוסף אנטורג****ע"י ב"כ עו"ד נויט נגב**5. **יואב ברק****ע"י ב"כ עו"ד מיכה פטמן**

6. יעקב בירנבאום

הנאשמים

חקיקה שאוזכרה:

[חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968: סע' 36, 53\(א\), 53\(ה\)](#)[תקנות ניירות ערך \(דוחות תקופתיים ומיידיים\), תשל"ו-1970: סע' 36](#)[חוק החברות, תשנ"ט-1999: סע' 226](#)**גזר - דין – נאשמים 4 ו- 5****פרטי האישום:**

1. ביום 4.4.12 הציגו ב"כ הצדדים בפני בית המשפט הסדר טיעון במסגרתו עתרו הנאשמים להתיר להם לחזור בהם מהכפירה, להודות במיוחס להם בכתב האישום המתוקן בשלישית שסומן במ/1, כאשר ההסדר כולל גם עתירה משותפת לעונש מוסכם, ועתרו לבית המשפט לאמץ את הסדר הטיעון (במ/2; במ/3). לפי המפורט באישום הראשון - הנאשמים הורשעו בעבירה של אחריות מנהלים לעבירה שעבר תאגיד, עבירה על [סעיף 53\(א\)\(4\) לחוק ניירות ערך](#), תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך") בגין אי-קיום הוראת [סעיף 36 לחוק ני"ע ותקנות ניירות ערך \(דוחות תקופתיים ומיידיים\)](#), תש"ל-1970 (להלן: "התקנות") ועבירה על [סעיף 53\(ה\) לחוק ני"ע](#).

2. מדובר בפרשה שהתייחסתי אליה בהרחבה בעת מתן גזר הדין שניתן ביום 9.1.12 כנגד הנאשם מס' 2, שלמה ואלד, שם פירטתי ארוכות את חומרת המעשים שהורשע בהם אותו נאשם, שהיה "הרוח החיה" בפרשה, עורך דין ואיש עסקים שנמנה על קבוצת השליטה בחברה ציבורית והוביל את פעילותה העסקית של החברה ברומניה, איתר עסקאות, ניהל משא ומתן וחתם על הסכמים בשם החברה ושימש כדירקטור בתקופה הרלוונטית.

3. בקצירת האומר אזכיר כי כתב האישום המתוקן עסק בשני אישומים, מתוכם אחד רלוונטי לעניינם של הנאשמים כאן. עיקריו של האישום הם כלהלן:

3.1. בחודש יוני 2007 החל הנאשם 2 לנהל מגעים בשם החברה, במטרה לרכוש שתי חלקות קרקע, בנות 25 דונם כל אחת בעיר גלאץ שברומניה. המגעים נוהלו מול נציג חברת אומגה, כאשר באותה עת החלקות לא היו בבעלות אומגה, זו ניהלה במקביל מגעים לרכישת החלקות ממי שהיו בעלי זכויות בחלקות (היורשים). כמפורט בגזר הדין בעניינו של נאשם 2, לימים התברר שהעסקה בוצעה במחיר "מנופח", תוך הסתרת פרטים מהותיים מחברי דירקטוריון החברה על ידי הנאשם 2 שגרף, כתוצאה מאותה עסקה, כספים לכיסו הפרטי.

- 3.2. כך בין היתר, נאשם 2, שהיה אדריכל העסקה, לא הסביר לחברי דירקטוריון החברה שאין בהסכם מנגנונים להבטחת הכספים ששולמו וישולמו והמשיך להסתיר את העובדה שפסיפיקה יכלה הייתה לרכוש את החלקות בסכום נמוך יותר.
- 3.3. כתוצאה מהמידע החסר והמטעה שהעביר נאשם 2 לחברי הדירקטוריון, הדיווחים שפרסמה החברה בעקבות רכישת שתי החלקות וההליכים הנלווים לרכישות אלו, כללו פרטים מטעים.
4. בסעיף 23 לכתב האישום צוין, שהחל מיום 8.1.2008, שני הנאשמים היו מודעים לעובדה שהכסף ששולם עבור החלקות ברומניה, לא מובטח בהערת אזהרה או במנגנון אחר, זאת לאחר קבלת חוות דעת של עורכת דין ברומניה מטעם החברה, כאשר מידע זה היה מנוגד למה שהיה ידוע להם עד אותה שעה. בנוסף לכך, החל מיום 10.2.2008, שני הנאשמים היו מודעים לכך שחברת אומגה חתמה על הסכם הלוואה עם צד שלישי כנגד החלקה הראשונה.
5. פסיפיקה נמנעה מלדווח אודות אירועים אלה עד ליום 18.2.08, וביום זה, נשלח דיווח מייד לבורסה לפיו, [רק בימים האחרונים](#) נודע לה מידע זה. משעברה פסיפיקה את העבירה הזו, לפי [סעיף 36](#) לתקנות, הרי הנאשמים אחראים לה באחריות מנהלים.
6. ציינתי בגזר הדין בעניינו של נאשם 2 שמדובר בהתנהלות מתוכננת ומחושבת, שנעשתה תוך ניצול אמון שניתן באותו נאשם שכללה זיוף תרמיתי כלפי הדירקטוריון והציבור, הפרת חובת אמון תוך גריפת סכומי כסף לכיסו ותוך הולכת שולל את ציבור המשקיעים בחברה.
7. אין בכוונתי לחזור על שיקולי הענישה הרלוונטיים בעבירות כלכליות בכלל, ובעבירות בשוק ההון בפרט, אך די שאציין שכפי שמפורט בכתב האישום העדכני, אחריותם של הנאשמים נובעת מהימנעות החברה הציבורית מלדווח לציבור

המשקיעים על התפתחות משמעותית שחייבה דיווח על פי דין, וליתר דיוק, עיכוב הדיווח לציבור אודות מידע מהותי.

פרטי ההסדר:

8. הנאשמים הודו, כאמור, בכתב האישום המיוחס להם בשלישית, ועתרו לבית המשפט להטיל על הנאשם 4, יוסף אנטורג, קנס כספי בסך של 100,000 ₪, שישולם ב- 4 תשלומים, החל מיום 15.5.12, כן הוסכם שבהתאם [לסעיף 226 לחוק החברות](#), יוגבל הנאשם מלכהן כדירקטור בחברות ציבוריות, או בחברות פרטיות שהנפיקו אג"ח לציבור כהגדרתם בחוק החברות, לתקופה של שנתיים. תקופת ההגבלה תמנה החל מיום 7.4.11, זאת בכפוף להצהרת הנאשם כי מאותו יום לא כיהן כדירקטור בחברה ציבורית או בחברה פרטית שהנפיקה אג"ח לציבור.

9. לגבי נאשם 5, יואב ברק - עתרו הצדדים להטלת קנס כספי בסך של 80,000 ₪, שישולם ב- 4 תשלומים החל מיום 15.5.12, כן הוסכם על הטלת מאסר על תנאי של 9 חודשים לתקופה של שנתיים, ועל הגבלת כהונה כדירקטור בחברות ציבוריות או בחברות פרטיות שהנפיקו אג"ח לציבור, לתקופה של שישה חודשים החל מיום 5.5.12.

טיעוני המאשימה לעונש:

10. עו"ד טבנקין, ב"כ המאשימה, פתח טיעונו בכך, שמדובר במעשה עבירה המייחס לנאשמים אחריות פיקוחית לעבירות הדיווח שבוצעו על ידי החברה, ולמעשיו של אורגן אחד בחברה שהוא שלמה וולד, שהיה הנאשם המרכזי בתיק זה, כאשר אחריות החברה למעשיו של זה נגזרת מתורת האורגנים.

11. ב"כ המאשימה ציין, שכתב האישום המתוקן מייצג באופן נכון את המסכת העובדתית כפי שהיא עולה היום לאחר סיום שמיעת פרשת התביעה, כאשר כתב האישום המקורי ייחס לנאשמים כוונה להטעות משקיע סביר ואחריות ישירה

לעבירות הדיווח, אך בתום שמיעת הראיות, עתרה המאשימה לתיקון כתב האישום, כאמור, באופן שמפחית - במידה ניכרת - מחומרת המעשים שיוחסה לנאשמים במקור.

12. אחריותם של הנאשמים - היא אחריות מנהלים, אחריות פיקוחית, למעשה שבוצע על ידי החברה, שעה שזו נמנעה מלהעביר דיווח מיידי לבורסה, כפי שהחוק מחייבה לעשות. ומשלא עמדו הנאשמים בחריגים שקבע החוק - הרי, נפל פגם בפיקוח של הנאשמים על מנגנוני הדיווח של החברה.

13. ב"כ המאשימה הוסיף וטען, שבענישה המוסכמת יש מימוש של אלמנט ההרתעה וגם הגנה על ציבור המשקיעים, וכן העברת מסר החורג מגבולות ההרתעה האישית, כאשר האחריות הפלילית מוטלת על נושאי משרה לא בשל אחריות ישירה הנובעת מפעולות או מחדלים שהם בעצם ביצעו, אלא בגין העובדה שהתאגיד שבו הם כיהנו עבר עבירת דיווח חמורה והם כשלו באחריות הפיקוחית.

14. עו"ד טבנקין ציין, שאחריות כזו הוטלה בעבר במקרה אחד בלבד, ב"פרשת אורליין" (ת"פ (ת"א) 4218/09 מדינת ישראל נ' שגיב יוחנן נציה) (פורסם במאגרים המשפטיים, 6.4.2011), שם הרשעת הדירקטורים הייתה תולדה של חוסר כשירותם לשמש כדירקטורים, שעה שהם היו אדישים לחלוטין לתפקידם, ואילו במקרה הנוכחי, מדובר בהרשעה תקדימית של נושא משרה שכשירותו לשמש כדירקטור או כמנכ"ל - אינה שנויה במחלוקת והתנהלותו בדירקטוריון אינה חורגת באופן קיצוני מסטנדרט סביר. יחד עם זאת, כשל הוא בפיקוח על מעשה החברה.

מדובר, על כן, במקרה תקדימי של הרשעת נושא משרה בחברה רק משום כשל בפיקוח על החברה שנמנעה מלהעביר דיווח מיידי, כפי שמחייב החוק לעשות.

15. עו"ד טבנקין הוסיף וטען, שההסדר כולל גם הטלת חיוב כספי, בסכום לא מבוטל, כמו גם הגבלת הכהונה כדירקטור בחברה ציבורית או פרטית שהנפיקה אג"ח לציבור, ויש לראות בכך אמצעי לספק הגנה לציבור המשקיעים.

16. באשר להבחנה בין שני הנאשמים, בנוגע לסכום הקנס ולפגיעה בהגבלת העיסוק, פירט התובע את הנימוקים לכך, אשר אלה קשורים בעיקר בהעדפות של הנאשמים.

טיעוני עו"ד נגב בעניינו של נאשם 4 :

17. עו"ד נגב ביקשה להדגיש תחילה את התיקון המהותי בעובדות כתב האישום המקורי במסגרת הסדר הטיעון. עובדות כתב האישום המקורי תוקנו באופן שתאם את הראיות, כפי שנשמעו בבית המשפט, והמסגרת העובדתית - נכון להיום - שונה בתכלית מכפי שזו נראתה בעת הגשת כתב האישום.

18. העבירה בה הורשע הנאשם, היא עבירת מנהלים, ואחריותו נגזרת מאחריותה של החברה, כאשר העבירות של אחריות ישירה נמחקו מכתב האישום המתוקן, והיום, ברי לכל כי לאחר שנאשם מס' 2, שבית המשפט כבר גזר את דינו, הודה בכך שרימה את החברה והדירקטוריון - ואילולא מעשיו של זה ספק אם היה מוגש כתב אישום כנגד שני הנאשמים.

19. עו"ד נגב ביקשה לאבחן בין עובדות המקרה הנוכחי לאלה שנדונו בפרשות "טולדנו" (ת"פ (ת"א) 40213/05 מדינת ישראל נ' טולדנו (פורסם במאגרים המשפטיים, 13.3.2007)) ו"אורליין", בשתי הפרשות הקודמות, דובר בדירקטורים שהיו חסרי-כשירות בסיסית לשמש כדירקטורים, בניגוד מוחלט למקרה הנוכחי, שבו אין חולקין ששני הנאשמים ראויים וכשירים לשמש בתפקיד ניהולי, לא התרשלו במעשה, או בתפקיד, ומכאן, שחומרת מעשיהם נמצאת בתחתית סולם החומרה של העבירה בה הורשעו.

20. עו"ד נגב ביקשה להדגיש את העובדה שמדובר בדירקטוריון המורכב מאנשי עסקים מנוסים וראויים, בעלי כשירות וניסיון, שקיים דיונים רבים בסוגיית העסקאות הנ"ל, ובכל ישיבות אלה נוכח עורך דין של החברה ונערך פרוטוקול

מסודר. בנוסף התקיימו בחברה ישיבות של ועדת הביקורת, ויש בה מבקר פנים פעיל. כך שהדירקטוריון היה מודע לצורך לבקר ולפקח על עסקאות שנעשות ברומניה, והוא אכן עשה זאת אך באיחור מסוים, ומי שמונה לעניין זה בסופו של דבר - היה נאשם 2 (שמעל באמון), ביחד עם מר איצקוביץ, ואלה דיווחו לדירקטוריון.

21. ב"כ הנאשם ביקשה להדגיש את העובדה, שלא הייתה כל בעיה אמיתית ברישום הערת אזהרה, ולא הייתה בעיה לסיים הרישום תוך זמן סביר. כך חיוותה דעתה עורכת הדין הרומניה, והדברים התבררו בדירקטוריון. לנאשמים לא הייתה כל כוונה לבצע עבירה כלשהי, והם לא סברו אז שמתבצעת פעילות בניגוד לחוק.

22. לסיכום, נטען שאין מדובר באחריות ישירה של הנאשמים. אלה הסכימו לקחת אחריות על מעשיהם, לאחר התיקון המשמעותי בפרק העובדות ובפרק העבירות המיוחסות להם בכתב האישום, הסכימו לתשלום קנס כספי בסכום לא מבוטל, כמו גם להגבלת כהונתם כדירקטורים והם נאלצו לשלם מחיר לא קל בעצם הרשעתם בדין, לראשונה בחייהם, אף שמדובר באנשים נורמטיביים, כאשר נאשם 4 הוא בן 65, נשוי, אב ל- 4 ילדים וסב ל- 8 נכדים, שניהן במשך השנים בתפקידי ניהול בכירים, לרבות יו"ר דירקטוריון, דירקטור בחברות ציבוריות ופרטיות, עסק ועוסק פעילות התנדבותית ענפה.

הנאשם עצמו ציין שהוא כבר משלם כשלוש שנים מחיר כבד בעצם אי-יכולתו לכהן כדירקטור בחברות ציבוריות, שכן הועדה לכשירות דירקטורים - לא אישרה חברותו בדירקטוריון משום הפרשה הנוכחית.

23. עו"ד פטמן, ב"כ נאשם 5, חזר על טיעוני עו"ד נגב החופפים, במידה רבה, את טיעוניו, והם רלוונטיים גם לגבי חלקו של נאשם 5, כמו גם לנסיבותיו האישיות. הנאשם הודה בחקירתו בכל הנוגע לאירועים נשוא כתב האישום, נטל אחריות והבין את הטעות שנעשתה על ידי החברה ועל ידו בעצם העיכוב בדיווח.

24. עו"ד פטמן ביקש גם הוא להדגיש את העובדה שאין מדובר ברף החמור של העבירה. הוא הציג לבית המשפט אמירות שונות שיש בהן, מצד אחד, כדי לתמוך

בטענתו בדבר קיום משטר תאגידי תקין בחברה, קיום הליכי בקרה ופיקוח, כשירות מרשו לשמש כדירקטור וכנושא משרה; אך מצד שני - הודאה בכישלון בגין עצם עיכוב הדיווח המידי לבורסה, בניגוד למתחייב בחוק. מדובר בנאשם יליד 1955, נשוי, בעל תארים מתקדמים, בעל ניסיון תעסוקתי רב, הכולל גם כהונה בדירקטוריון בחברות ציבוריות, לאורך שנים. הגבלת כהונתו כדירקטור בחברות ציבוריות - תפגע בפרנסתו, ועל כן, הוא העדיף את המתווה של הטלת עונש מאסר מותנה, ובלבד שתקופת ההגבלה תקוצר ביחס לנאשם 4.

רמת הענישה הראויה:

25. על רמת הענישה בעבירות כלכליות הרחבתי, כאמור, בגזר הדין שניתן על ידי בענייניו של שלמה ואלד, הנאשם מס' 2, ביום 9.1.2012, ואינני מוצא צורך לשוב ולחזור על הדברים שנכתבו שם, שהם רלוונטיים גם בעניינם של הנאשמים. ראוי לציין, שמדובר בסוגיה שלא זכתה להתייחסות של הפסיקה, משום העובדה שמדובר בסוגיה חדשנית, שבמסגרתה בית המשפט נדרש לקבוע את העונש שראוי להטילו על מנהלים בחברה, עקב כישלונם לפקח על חברה ציבורית שכשלה בהעברת דיווח מידי לבורסה, כמתחייב בחוק. אומנם, בפסיקה נדונו מקרים דומים בעבר, וראה לצורך זה את פרשת "אורליין" ופרשת "טולדנו", אך באותן פרשות דובר על מי שכיהנו כדירקטורים בחברה, או כיו"ר דירקטוריון חברה, שלא היו ראויים ולא היו כשירים למלא תפקיד זה, לא ביצעו את שמוטל עליהם לפי החוק, לא פיקחו על פעילותה של הנהלת החברה, או לחילופין, נעדרו יכולת וניסיון לעשות כן, שלא כמו המקרה הנוכחי.

26. בענייננו, מדובר בדירקטוריון חברה שפעל באופן ראוי, עליו נמנו דירקטורים בעלי יכולת וניסיון למלא את ייעודם ככאלה, בישיבות הדירקטוריון נכח עורך דין של החברה, ולדירקטורים ניתן ייעוץ על ידי בעלי מקצוע. כמו כן, נערכו פרוטוקולים לגבי אותן ישיבות והתקיים דיון לגבי נושאים שראויים לכך. הנאשמים הם בעלי ניסיון ויכולת מוכחים ולא נטען כלפיהם שהם לא היו כשירים או לא ראויים לשמש כדירקטורים. אף לא נטען כלפיהם שנהגו בחוסר אחריות, או בסטייה

מהתקן של דירקטור סביר, אלא שהרשעתם בדין היא פועל יוצא של כישלון בלפקח על מהלכי החברה, שלא דיווחה במועד המתחייב דיווח מיידי לבורסה. אין מדובר באחריות ישירה, ואין מדובר במעשה שלא בוצע על ידי הנאשמים, אלא בהטלת אחריות מכוח מחדל של החברה עצמה, וזאת בשל מעשה אורגן בחברה שמעל באמון שניתן בו וניצל את כספי החברה לטובתו שלו.

27. אכן, עם השינוי המהותי בכתב האישום, מדובר באחריות מנהלים, אחריות פיקוחית, למעשה, שעה שהרשעה לפי [סעיף 53\(ה\)](#), שקובע שעבירה שמבוצעת על ידי תאגיד - יהיו אחראים לה באחריות נגזרת גם הדירקטורים של התאגיד והמנהל הכללי שלו, אלא אם הוכיחו שהם עומדים בחריגים שקובע החוק - ומשלא הצליחו הנאשמים להרים את הנטל, הרי הם חייבים על פי דין במשמע של "נפל פגם" בפיקוח של הנאשמים על מנגנוני הדיווח של החברה.

28. החדשנות שבסוגיה זו נעוצה בכך, שדירקטור הפועל בסבירות ושקדנות, עלול גם הוא לשאת באחריות פלילית, אם הוא לא וידא שהחברה מעבירה דיווח מיידי שעה שהחוק מחייב אותה לעשות כן, אף אם אותו דירקטור סבר, באופן סובייקטיבי, שניתן אולי לפתור את המבוך אליה נקלעה החברה, מבלי צורך להעביר דיווח מיידי.

הווה אומר - מדובר בעמדה נורמטיבית ובסטנדרט התנהגות מצופה מדירקטור בחברה ציבורית המטילים עליו אחריות אישית, במידה והוא לא מקיים את שהחוק מחייבו - לפקח על חברה שלא מעבירה דיווח מיידי, שעה שהיא מחויבת לעשות כן על פי דין - וזאת בהתעלם מהעדר קיומה של מחשבה פלילית כלשהי אצל אותו דירקטור.

29. אין ספק, שהרשעת הנאשמים בתיק זה, כנושאי משרה בחברה ציבורית - יש בה משום העברת מסר לנושאי משרה בחברות בישראל שיתכן וישפר את סטנדרט הפיקוח על דיווחי חברות ציבוריות וגם יחדד את גבול אחריותם של הדירקטורים בחברה ציבורית. זאת בהמשך למגמה שנקבעה בפסיקה בשנים האחרונות בדבר אחריותם של דירקטורים לקיים את חובת הפיקוח על מעשיה של החברה ועל

התנהלותה התקינה והחובה לוודא שהחברה מעבירה דיווחים מיידיים שעה שדיווחים אלו מחויבים על פי דין.

30. גם כאשר התנהלותו של דירקטור אינה חורגת, באופן קיצוני, מסטנדרט סביר, וגם כאשר מדובר במי שכשיר למלא תפקיד דירקטור בכל הקשור לניסיון שלו וליכולתו לפקח על התנהלות החברה - אין בכך כדי לפטור את הדירקטור מאחריות, גם אחריות פלילית, היכן שהוא לא ממלא אחר חובתו לוודא כי החברה מדווחת מיידית על אירועים מחויבי-דיווח - כאשר החברה אינה טורחת למלא חובה זו ללא התערבותו.

31. אין ספק שבעצם הקביעה הזאת, יש משום הרחבת מעגל האחריות הפלילית של כל דירקטור, אך הרחבה זו נועדה לקבע ולמסד את סטנדרט ההתנהגות הראוי, המחייב דיווח מצד החברה, ופיקוח של הדירקטור על כך שהחברה אכן ממלאת את חובתה לדווח מיידית על אירועים מהותיים, כמתחייב בחוק.

סבירות הסדר הטיעון:

32. הסדר הטיעון הושג בין הצדדים רק לאחר שבית המשפט הספיק לשמוע את כל ומלוא פרשת התביעה, כך שהתמונה שהוצגה בפני הייתה די ברורה ומלאה.

33. הסדר הטיעון הושג, כאמור, לאחר שהמאשימה קיבלה את הטיעון העובדתי של ההגנה, לפיו אין מדובר באחריות ישירה של הנאשמים, אלא בכזו שנובעת מעצם העובדה שאורגן אחר של החברה הפר את האמון שניתן בו, ופעל תוך הטעיית דירקטוריון החברה ותוך ניצול משאביה של החברה, לטובתו שלו, מבלי מעורבות כלשהי מצד הנאשמים ומבלי ידיעתם אודות מעשיו של אותו אורגן. יחד עם זאת, הנאשמים ידעו, בנקודת זמן מסוימת, את מצב העובדות האמיתיות בדבר העדר בטחונות ראויים, והיו מחויבים על פי דין לוודא שהחברה מעבירה דיווח מיידית על המידע שהגיע לידיה. החברה, אין ספק בכך, התעכבה בדיווח והנאשמים ידעו אודות עיכוב זה.

34. בנסיבות אלה, בבואי לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, נתתי דעתי לעובדה שמדובר בסוגיה שלא זכתה לדיון קודם בבית משפט. מדובר בסטנדרט התנהגות של חובת-פיקוח מוגברת, שמוכרת בפסיקה לראשונה, ועל כן, ראוי להנחיל סטנדרט זה באופן מדוד ומתון ותוך ראייה עתידית.

הסדר הטיעון סביר, איננו חורג מרמת-הענישה הראויה והמקובלת.

35. מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי, נאשמים שזוהי הסתבכותם הראשונה בפלילים, נורמטיביים לחלוטין, בעלי משפחות, שעבדו כל חייהם ומילאו תפקידים בכירים, כך שעצם הרשעתם בדין - כמו גם ההגבלה על כהונתם כדירקטורים בחברות ציבוריות ובחברות פרטיות שהנפיקו אג"ח - יש בהן משום ענישה ראויה והולמת, ואם אוסיף לכך את החיוב הכספי, בסכום לא מבוטל, הרי שלטעמי, הושגה מטרת הענישה המתחייבת במקרה זה.

סוף דבר :

36. לפיכך, מצאתי לכבד את הסדר הטיעון.
אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים :

א. על נאשם 4 – יוסף אנטורג :

1. קנס כספי בסך 100,000 ₪, שישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, ע"ס של 25,000 ש"ח כל אחד, החל מיום 15.5.12 ובכל 15 לחודש שלאחריו. אי תשלום הקנס במועדו, יגרור חיוב מיידי של כל היתרה.
2. בהתאם [לסעיף 226 לחוק החברות](#), התשנ"ט-1999, אני מגביל את הנאשם מלכהן כדירקטור בחברות ציבוריות או בחברות פרטיות שהנפיקו אג"ח לציבור, כהגדרתן בחוק החברות, לתקופה של שנתיים שמניינה מיום 7.4.11,

זאת בכפוף לכך שהנאשם הצהיר, כי ממועד זה לא כיהן כדירקטור בחברות ציבוריות או חברות פרטיות שהנפיקו אג"ח לציבור.

ב. על נאשם 5 – יואב ברק :

1. קנס כספי בסכום של 80,000 ₪.
הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים ע"ס 20,000 ₪ כל תשלום החל מיום 15.5.12, ובכל 15 לחודש שלאחריו.
אי תשלום הקנס במועדו, יגרור חיוב מייד של כל היתרה.
2. 9 חודשי מאסר, אך הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע.
3. בהתאם [לסעיף 226 לחוק החברות](#), התשנ"ט-1999, אני מגביל את הנאשם מלכהן כדירקטור בחברות ציבוריות או בחברות פרטיות שהנפיקו אג"ח לציבור, כהגדרתן [בחוק החברות](#), לתקופה של שישה חודשים שמניינה מיום 5.5.12.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, 3.5.12, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשמים ובאי כוחם.

חאלד כבוב 54678313/-

חאלד כבוב, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן